

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 000369 09 Uvp
Banja Luka, 04.12.2009. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Janka Ninića kao članova vijeća, uz sudjelovanje S. S. kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. V. iz P., ul.... (u daljem tekstu: tužilja), protiv akta broj 16-173-4907/08 od 12.5.2008. godine, tuženog Ministarstva..... RS i protiv zaključka broj 26.3.1/173-115/08 od 17.3.2008. godine Republičke uprave..... iz B., Odjeljenje P. – Inspekcija....., u predmetu izvršenja rješenja Inspekcije rada i zaštite na radu, odlučujući o zahtjevu tužilje za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 000369 08 U (raniji broj 011-0-U-08-000 546) od 11.11.2008. godine, u sjednici održanoj dana 04.12.2009. godine donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom 1. izreke pobijane presude odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tuženog Ministarstva..... RS, kojim je odbijena žalba tužilje izjavljena protiv zaključka broj 26.3.1/173-115/08 od 17.3.2008. godine Republičke uprave..... B., Odjeljenje P.- Inspekcija....., a kojim je odbačen kao nedopusšten njen zahtjev za izvršenje rješenja istog organa broj 05/5.1.2-173.1-1192/04 od 17.12.2004. godine. Stavom 2. njene izreke odbačena je tužba izjavljena protiv zaključka broj 26.3.1/173-115/08 od 17.3.2008. godine uz obrazloženje da se radi o prvostepenom aktu, protiv kojeg je dozvoljena žalba, pa da se ne radi o konačnom upravnom aktu protiv kojeg je dopušten upravni spor.

Nižestepeni sud je u obrazloženju te presude istakao da je rješenjem Republičkog inspektorata..... - Odjeljenja P. broj 05/5.1.2-173.1-1192/04 od 17.12.2004. godine (u daljem tekstu: rješenje), naloženo N. r. Lj. d.o.o iz P. da ukloni utvrđene nedostatke koji se odnose na otkaz ugovora o radu poimenično nabrojanim radnicima i ostalim radnicima kojima je prestao radni odnos po bilo kom osnovu, te da: 1. obezbijedi isplatu naknada plata i drugih davanja utvrđenih Zakonom o radu i opštim kolektivnim ugovorom; 2. obezbijedi uplatu neizmirenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za slučaj nezaposlenosti; 3. obračuna otpremninu radnicima kojima je prestao radni odnos po osnovu otkaza ugovora o radu iz ekonomskih, organizacionih i tehnoloških razloga; 4. da utvrdi dužinu otkaznog roka prema ukupnom stažu radnika i 5. radnicima isplati naknadu plate za vrijeme trajanja otkaznog roka i prizna im sva prava do isteka otkaznog roka u skladu sa odredbom

člana 122. Zakona o radu. Dodaje se da je protiv navedenog preduzeća kao pravnog lica i direktora kao odgovornog lica pokrenut prekršajni postupak radi neizvršenja rješenja, te da su rješenjem Osnovnog suda u Prijedoru broj 077-0-Pr-06-010246 od 09.02.2007. godine oglašeni krivim, te da su im izrečene novčane kazne; da je tužilac u predmetnoj upravnoj stvari tražio donošenje zaključka o izvršenju novčanog potraživanja, koje nije bilo predmet razmatranja rješenja, pa da je pravilno prvostepeni organ njen zahtjev odbacio, zbog čega je tužilac upućen da zaštitu svojih prava u pogledu isplate neisplaćenih plata, otpremnine i drugog, može ostvariti tužbom kod redovnog suda u smislu člana 105. Zakona o radu, jer da inspektor rada nije nadležan da utvrđuje visinu neisplaćenih plata, doprinosa i dr., s obzirom da je to u nadležnosti redovnog suda. Zbog navedenog, kako se nadalje ističe, da je bez osnova navod tužilje da joj je donošenjem osporenog akta povrijeđeno pravo na imovinu iz člana II/3-e) Ustava BiH, a shodno tome i pravo na pravično suđenje iz člana 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, odnosno da je povrijeđeno pravo na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. te Konvencije, te da je došlo do diskriminacije i zloupotrebe njenih prava tj. do povrede članova 14. i 17. te Konvencije.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilja pobija njenu zakonitost zbog povrede materijalnog propisa i povrede pravila postupka koja su od uticaja na rješenje stvari, ističući: da smisao rješenja nije da njen poslodavac plati kaznu zbog toga što odbija izvršiti to rješenje i da se sve na tome završi, već da poslodavac prema njoj, pod prinudom, izvrši što mu je tim rješenjem naloženo, zbog čega je pobijana presuda u suprotnosti sa odredbama člana 29. stav 4. i 5. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj ("Sl. glasnik RS" broj 113/05), a da se radi o njenoj imovini, zbog čega da je povrijeđena odredba člana II/3e) Ustava BiH, a time pravo na pravično suđenje i pravo na djelotvoran pravni lijek iz Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. U dopuni zahtjeva od 14.8.2009. godine, tužilja je istakla je da odlukom Ustavnog suda BiH broj AP-3146/08 od 13.5.2009. godine odbačena kao nedopuštena apelacija M. K., zbog neiscrpljivanja pravnih lijekova mogućih prema zakonu, pa da je taj sud "ignorirao" njene navode i priložene dokaze uz apelaciju, a da bi u protivnom njen poslodavac bio oslobođen obaveze koja proističe iz zakona. Predložila je da se pobijana presuda ukine.

Tuženo Ministarstvo je predložilo da se zahtjev odbije kao neosnovan, ostajući kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Članom 27. stav 1. alineja 1a), a u vezi sa članom 80. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj propisana je obaveza i ovlašćenje inspektora rada da kada utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis, da naloži poslodavcu preduzimanje odgovarajućih mjera kojima se otklanjaju povrede prava radnika i povrede zakonskih i drugih propisa. Rješenjem je naloženo d.o.o. N. r. Lj. iz P., da svim radnicima kojima prestaje radni odnos iz ekonomskih, organizacionih ili tehnoloških razloga, odnosno zbog ispunjenosti uslova za penziju, obezbijedi isplatu neisplaćenih plata, uplatu neizmirenih doprinosa za obavezne vidove osiguranja, obračuna otpremninu

radnicima u skladu sa propisima i da radnicima obračuna i obezbijedi isplatu naknade plata za vrijeme otkaznog roka. Tim rješenjem nije utvrđena visina novčanih iznosa po osnovu tih isplata, nego je poslodavcu naloženo otklanjanje uočenih nepravilnosti u primjeni Zakona o radu i Opšteg kolektivnog ugovora, radi njihove pravilne primjene. Prema tome, inspektor rada nije ovlašćen da utvrđuje visinu novčanog potraživanja po osnovu radnog odnosa, jer to ne proizlazi iz odredaba Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj, već je zato nadležan redovni sud u parničnom postupku, kako pravilno ukazuje nižestepeni sud u obrazloženju pobijane presude, nalazeći da tužilac zaštitu svojih prava u pogledu isplate neisplaćenih plata, otpremnine i dr. može ostvariti tužbom kod redovnog suda, u smislu člana 105. Zakona o radu, a da inspektor rada nije nadležan da utvrđuje visinu neisplaćenih plata doprinosa i dr.

Prema tome, pravilno je odbačen zahtjev tužlje za izvršenje rješenja u pogledu određivanja visine novčanog potraživanja, jer se ta visina može utvrditi samo odlukom nadležnog suda u parničnom postupku na osnovu odredaba Zakona o parničnom postupku a u vezi sa odredbama Zakona o radu. Takvo zaključivanje proizilazi iz odredaba člana 22. i 23. stav 1. tačka 2. Zakona o izvršnom postupku i odredaba člana 260. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 13/02 i 87/07), prema kojima se izvršenje radi ispunjenja novčanih obaveza sprovodi sudskim putem a izuzetno, izvršenje radi ispunjenja novčanih obaveza iz primanja na osnovu radnog odnosa se može sprovesti administrativnim putem po pristanku izvršenika. S obzirom na navedeno, inspektor rada nije ovlašćen da utvrđuje visinu novčanog potraživanja koja su nastala iz radnog odnosa tužlje s poslodavcem, pa je pravilna odluka kao u dispozitivu prvostepenog i osporenog akta. U tom smislu je i obrazloženje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj:011-0-Ž-07-000 245 od 13.11.2007. godine, u pravnoj stvari tražioca izvršenja Rajka Šalabalije, protiv izvršenika M. r. P. d.o.o. P., radi naplate novčanog potraživanja, prema kojem, izvršni postupak provodi nadležni sud, na osnovu izvršne isprave koju je donio takođe sud, ili drugi organ u zakonom propisanom postupku.

Pravilno je stavom 2. izreke pobijane presude odbačena tužba protiv zaključka broj 26.3.10/173-115/08 od 17.3.2008. godine jer se radi o prvostepenom aktu protiv kojeg je dopuštena žalba pa se ne radi o konačnom upravnom aktu protiv kojeg se u smislu člana 7 ZUS može voditi upravni spor.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tužlje za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Slađana Suvajčević

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić